

§ 4.

De øvrige ved Plakat af 4de Oktober 1825 hjemlede Sportler, med Undtagelse af Betalingen for Vaccination, forhøjes med 50 pCt.

§ 5.

For Rejser paa Købstædernes Markfjorder tilkommer der vedkommende Embedslæge fri Befordring og Diæter efter de for Rejser paa Landet gældende Regler.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

§ Rigsdagens Samlinger 1879—80 til 1883—84 fremsatte Justitsministeriet i Henhold til det i § 14 i Lov om Lønninger for Embeds- og Bestillingsmænd under Justitsministeriet af 25de Marts 1871 indeholdte Raabud om en almindelig Revision af bemeldte Lov Forslag til Lov om Lønninger for forskellige under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd, hvilke Forslag imidlertid ikke førte til noget Resultat.

Naar Justitsministeriet har troet nu at burde fremsætte et særligt Lovforslag, sigtende til Ordningen af Fysici og Distriktslægers Lønningsforhold i det væsentlige i Overensstemmelse med de i fornævnte tidligere Lovforslags §§ 10 og 11 indeholdte Bestemmelser om en Lønningsforbedring for disse Embedsmænd, er Grunden hertil ikke blot at søge i de samme Forhold, der tidligere talte for en Forbedring af Embedslægenes Bilkær, hvorom kan henvises til de Bemærkninger, der ledsagede ovennævnte Forslag, men navnlig ogsaa i den Omstændighed, at de tvende under 9de April f. A. emanerede Love henholdsvis om det offentlige Fattigvæsen og om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet have medført en betydelig Forøgelse af det bemeldte Læger paahvilende Arbejde, som maa give dem et Retfærdighedstrav paa en Forhøjelse af deres Indtægter.

Bestyrelsen for Distriktslægeforeningen har efter Emanationen af de tvende nævnte Love i gentagne Andragender, senest i afvigte Sommer, indtrængende anmodet om, at en Forbedring af Lægernes Stilling maa søges gennemført. Bestyrelsen har i saa Henseende ved Henvendelse til samtlige Landets Distriktslæger søgt at tilvejebringe Oplysninger

om, i hvilket Omfang de nævnte tvende Love have forøget Distriktslægernes Arbejde. Herefter har Antallet af alderdomsunderstøttede for 71 Lægedistrikters Vedkommende (fra 27 mangler Angivelse) været 20,792, altsaa gennemsnitlig c. 300 for hvert Distrikt; Fordeelingen er dog meget ulige, varierende imellem 38 (Væsbø) og 676 (Svendborg), og Tallene repræsenterer i mange Tilfælde ikke enkelte Individier, men Familier. I 2det Fjerdingaar af 1892 — i hvilket Tidrum Sygeligheden endda var særdeles ringe — er der ifølge Opgivelse fra 56 Distriktslæger ydet Lægehjælp til alderdomsunderstøttede med 902 Sygebesøg, 759 Konsultationer og 120 Rejser (245³/₄ løbende Mil). Derimod har der ikke kunnet tilvejebringes paalidelig Oplysning om, i hvilket Omfang Loven om det offentlige Fattigvæsen af 9de April f. A. har forøget Lægernes Arbejde, idet det ikke altid af de Lægerne tilstillede Revisioner kan ses, om de, til hvilke de kaldes, ere under Fattigforsørgelse eller udenfor samme, men det er af Bestyrelsen lejlighedsvis oplyst, at der i 2det Fjerdingaar 1892 af 56 Distriktslæger uden særligt Vedlæg er ydet Lægehjælp til fattige syge med 4,726 Sygebesøg, 4,179 Konsultationer og 683 Rejser (1,362 løbende Mil).

Et yderligere Bevismateriale til Konstatning af Lægernes forøgede Arbejde er efter Justitsministeriets Formening unødvendigt; thi det behøver næppe Bevis, at den Omstændighed, at Lægebehandling i Henhold til Fattiglovens § 44, jfr. ogsaa § 63, kan tilstaaes, uden at dette betragtes som Fattig-hjælp, og uden at der tillige behøver at tilstaaes vedkommende fri Medicin, og at fremdeles Lægebehandling ifølge § 5, 2det Stykke, i Loven om Alderdomsunderstøttelse skal tilstaaes frit til Personer, der præsumtivt for